

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Tatiany Hanečkovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **S., s.r.o.**, J. č. X., K., zastúpený advokátom: JUDr. J. H., K. č. X., K., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/13936-91626/2005/992517-r zo dňa 20.12.2005 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 4S/6/2006-62 zo dňa 31.10.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 4S/6/2006-62 zo dňa 31.10.2007 **potvrďuje**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č.k. 4S/6/2006-62 zo dňa 31.10.2007 Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/13936-91626/2005/992517-r zo dňa 20.12.2005, ktorým žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov, v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č 511/1992 Zb.) potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice I. č. 695/231/77663/2005/Pal zo dňa 29.09.2005. Správca dane preskúma-

vaným rozhodnutím žalobcovi vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie štvrtého štvrťroku roku 2004 v sume 671 300 Sk.

Krajský súd rozsudok zdôvodnil tým, že sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, podľa ktorého žalobca nesplnil zákonné podmienky ustanovenia § 20a zák.č. 289/1995 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 289/1995 Z.z.) tak, aby si mohol oprávnenne odpočítať daň z pridanej hodnoty (ďalej len DPH). Je nevyhnutné, aby boli splnené kumulatívne všetky zákonom definované podmienky v ich vzájomnej súvislosti t.j, vrátane preukázania ich vecného súvisu medzi prijatým zdaniteľným plnením a daňovým dokladom, ktorým platiteľ dane deklaruje prijatie zdaniteľného plnenia. Podľa prvostupňového súdu na preukázanie splnenia hmotnoprávných podmienok nepostačuje, že žalobca predložil faktúru zo dňa 03.10.2003. Uskutočnenie prác a dodávok materiálu v prospech žalobcu výslovne vylúčil konateľ spoločnosti J., spol. s r.o., pred dožiadaným Daňovým úradom Vranov nad Topľou. Krajský súd dospel k záveru, že uvedené plnenia neboli fakticky zrealizované, opak nebol v rámci správneho konania preukázaný a to ani zmenou výpovede – čestným prehlásením konateľa spoločnosti J., spol. s r.o., V., a preto zamietol žalobu.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca dôvodiac tým, že žiadne ustanovenie žiadneho zákona neukladá žalobcovi povinnosť viesť vo svojom účtovníctve inak ako riadne zaúčtované účtovné doklady, ktoré by mali podľa ľubovôle daňového orgánu, nad rámec obsahu určitého a právne perfektného účtovného dokladu, ešte naviac dokazovať nepodložené pochybnosti správcu dane, ktoré vyplynuli práve z rozpornej výpovede dodávateľa žalobcu – konateľa spoločnosti J., spol. s r.o. Ďalej namietal, že prvostupňový súd nevyhodnotil porušenie zásady rovnosti vo vykonaní dôkazov pred správcom dane, ktorého sa správca dane dopustil tým, že za relevantné mal ústne vyjadrenie konateľa spoločnosti J., spol. s r.o., pričom neprihliadol na jeho písomné prehlásenie. Podstatou pochybenia súdu je okolnosť, že bez poukazu na konkrétne ustanovenia zákona, žiadal povinnosť dokazovať účtovné prípady ešte inak, ako iba účtovnými dokladmi. Naopak má sa zaoberať riadnym vyhodnotením dôkazov, mal napríklad znaleckým posudkom z odboru písmo znalectva ustanoviť znalca na otázku, či podpisy pod účtovnými dokladmi sú podpismi konateľa spoločnosti J., spol. s r.o., a to z dôvodu odstránenia rozporov medzi dvoma rôznymi vyhláseniami konateľa spoločnosti J., spol. s r.o.

Žalobca navrhol Najvyššiemu súdu SR, aby napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach 4S/6/2006-62 zo dňa 31.10.2007 zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie správcu dane a vec vráti žalovanému na nové konanie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný uvádzajúc, že v správnom konaní bolo dôkazmi preukázané, že k uskutočneniu deklarováných obchodných prípadov medzi žalobcom a spoločnosťou J., spol. s r.o., V. nedošlo.

Samotný účtovný doklad nie je dôkazom, je len tvrdením o určitej skutočnosti, ktorú musí daňový subjekt preukázať aj inak. Správca dane spochybnil pravdivosť a vierohodnosť dokladov predložených daňovým subjektom, spoľahlivo zistil, že k uskutočneniu deklarovaného plnenia nedošlo a že žalobca nepreukázal opak. Čestné prehlásenie konateľa spoločnosti J., spol. s r.o., je písomnosťou bez dôkaznej hodnoty, keďže v nej nie sú uvedené skutočnosti, ktoré by preukázali uskutočnenie deklarovaného plnenia a ktoré by bolo možné následne dokazovaním overiť. Dôkazy, ktoré správca dane zabezpečil postačili pre záver, že k uskutočneniu zdaniteľného plnenia deklarovaného faktúrou č. FD/4//02102003 nedošlo, preto žalobcom uplatnený nárok na odpočítanie dane nepriznal. V ďalšom sa žalovaný pridržiaval svojho vyjadrenia k žalobe zo dňa 16.03.2006 a navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu Košice č.k. 4S/6/2006-62 zo dňa 31.10.2007 ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku /ďalej len O.s.p./) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a preto je potrebné napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach potvrdiť. Na základe uvedeného v súlade s § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Z pripojeného administratívneho spisu vyplynulo, že žalobca za zdaňovacie obdobie štvrtého štvrťroku roku 2003 odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúry č. FD/4//02102003 zo dňa 02.10.2003 dodávateľa spoločnosti J., s.r.o., V., za pomocné práce a materiál, bez dane 4 180 000 Sk, daň z pridanej hodnoty 665 000 Sk. Daňová kontrola bola uskutočnená u žalobcu v období od 18.03.2005 do 12.08.2005, zameraná bola na daň z príjmov právnických osôb za rok 2003 a rok 2004 a za rovnaké obdobie aj na daň z pridanej hodnoty. Uvedený odpočet dane z pridanej hodnoty správca dane žalobcovi neuznal z dôvodu, že bolo zistené, že dodávateľ žalobcu spoločnosť J., spol. s r.o., V. od roku 1998 nevykonáva žiadnu činnosť. Konateľ spoločnosti J., spol. s r.o., spoločnosť žalobcu nepozná a žiadne služby pre spoločnosť žalobcu neboli vykonané. Spoločnosť J., spol. s r.o., nevedla žiadne účtovníctvo, nepodávala daňové priznania a nevykonávala žiadnu činnosť. Z uvedeného dôvodu bol uvedený odpočet dane z pridanej hodnoty žalobcu v celom rozsahu neuznaný a rozhodnutím – dodatočným platobným výmerom zo dňa 29.09.2005 bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie štvrtého štvrťroku 2003, namiesto dane uvedenej v daňovom priznaní vo výške 1 400 Sk bola určená daň zistená správcou dane po daňovej kontrole vo výške 672 700 Sk a rozdiel dane 671 300 Sk. Proti predmetnému prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane – Daňového úradu Košice I. sa žalobca odvolal a Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím č. I/223/13936-91626/2005/992517-r zo dňa 20.12.2005 potvrdil rozhodnutie správcu dane Daňového úradu Košice I. zo dňa 29.09.2005.

Podľa § 20a ods.1 zákona č.289/1995 Z.z. o dani z pridanej hodnoty môže platiteľ odpočítať daň podľa § 20 pri prijatom zdaniteľnom plnení, ak

- a) platiteľovi, ktorý uskutočnil toto zdaniteľné plnenie, vznikla daňová povinnosť (§ 14),
- b) daň na vstupe zaúčtoval vo svojom účtovníctve; ak ide o platiteľa, ktorý nie je účtovnou jednotkou, daň na vstupe zaevidoval v záznamoch podľa § 24,
- c) má daňový doklad alebo zjednodušený daňový doklad, ktoré vyhotovil platiteľ.

Podľa § 29 ods. 1 a 4 zákona č. 511/1992 Zb. dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie, pričom ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, pričom dôkazy sú príkladmo uvedené v § 24 ods. 4 citovaného zákona.

Najvyšší súd SR v tomto prípade nezistil, že by preskúmané rozhodnutia žalovaného a správcu dane boli nezákonné. Rovnako nezistil žiadne pochybenia v rozsudku Krajského súdu v Košiciach. Odvolací súd sa stotožnil s vysloveným názorom, že na splnenie zákonných podmienok na odpočet dane z pridanej hodnoty musia byť splnené preukázateľne všetky podmienky kumulatívne, nepostačuje samotné predloženie účtovných dokladov. Daňové doklady musia obsahovať formálno-právne zákonné náležitosti, musí byť z ich obsahu jasné a zrozumiteľné, čo bolo predmetom zdaniteľného plnenia, od koho bolo plnenie prijaté. Okrem splnenia formálnych náležitostí, musia byť splnené aj podmienky materiálne, reálne preukázanie vyúčtovaného plnenia. Nepostačuje len, že žalobca predloží listinné dôkazy, daňové doklady, pretože nimi nemôže preukázať, či predmetné fakturované plnenie, bolo aj zrealizované a to aj riadne, a či bolo skutočne dodané žalobcovi od dodávateľa spoločnosti J., spol. s r.o.,

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že konateľ spoločnosti J., spol. s r.o., pred dožiadaným Daňovým úradom Vranov nad Topľou uviedol, že v prospech žalobcu nerealizoval žiadne práce, ani mu nedodával materiál. Rovnako uviedol, že spoločnosť J., s. r.o. ,od roku 1998, teda aj v roku 2003 a 2004, za ktoré bola vykonaná daňová kontrola u žalobcu, žiadnu činnosť nevykonávala. Uviedol tiež, že odvtedy, čo je konateľom, žiadne faktúry nevystavil. Spoločnosť S., s.r.o., vôbec nepozná. Podpisy na faktúrach nie sú jeho. Spoločnosť J., spol. s r.o., nevedie účtovníctvo, nepodáva daňové priznania, ani nevlastní žiaden majetok. Uvedené tvrdenia nevyvracia, ani podľa názoru odvolacieho súdu, dodatočne predložený dôkaz – čestné prehlásenie konateľa spoločnosti J., spol. s r.o., pána K. o tom, že vystavil a podpísal faktúry, keďže samotné vyhlásenie nepreukazuje, či prišlo k reálnemu plneniu na základe vystavených faktúr. Aj keď faktúry – daňové doklady konateľ K. podľa vyjadrenia aj v čestnom prehlásení, teda po zmene výpovede vystavil, nemení nič na skutočnosti, že samotné reálne plnenie nebolo v tomto prípade preukázané. Týmto dôkazom teda neboli vyvrátené doterajšie zistenia svedčiacie pre záver, že žalobca od dodávateľa práce a materiál neprijal.

Keďže žalobca v rámci správneho konania, ani v konaní pred súdom nenavrhol ďalšie dôkazy, ktoré by mali preukázať pravdivosť jeho tvrdení o tom, že neuznaný odpočet dane z pridanej hodnoty nie je dôvodný, čo by znamenalo preukázanie realizácie pomocných prác a dodávok materiálu vyúčtovaných v spornej faktúre zo dňa 02.10.2003, stotožnil sa aj odvolací súd s názorom prvostupňového súdu, že nezákonnosť preskúmaných rozhodnutí žalovaného, ako aj správcu dane zistená nebola. Daňové orgány postupovali v súlade s § 20a ods. 1 zákona č. 289/1995 Z.z., ktorý žalobca nesplnil a preto bola daň z pridanej hodnoty po daňovej kontrole zistená správcom dane v súlade so zákonom.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 O.s.p. ako vecne správny.

Vzhľadom na kumuláciu nárokov uplatnených v žalobe rozhodoval odvolací súd len o odvolaní, ktoré smerovalo proti tej časti návrhu, ktorá sa týkala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/13936-91626/2005/992517-r zo dňa 20.12.2005, keďže ide o samostatnú časť návrhu námietkami žalobcu, vzneseným počas prvostupňového konania na nesprávny zápis vecí a rozdelenie nárokov uplatnených v žalobe s poukazom na ustanovenie § 212 ods. 3 O.s.p. neprihliadol, keďže táto vada nemala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a nepriznal žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech, náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 06. marca 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková